

Forfatter: Knudsen, Jakob

Titel: Udrag fra Afklaring (Danske Klassikere)

Citation: Knudsen, Jakob: "Gjæring Afklaring", i Knudsen, Jakob: *Gjæring Afklaring*, udg. af Poul Zerlang , Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, Borgen, i samarbejde med Nyt Dansk Litteraturselskab, cop. 1988, s. 236. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-knudsenj01val-shoot-idm140346604669168/facsimile.pdf> (tilgået 18. april 2024)

Anvendt udgave: Gjæring Afklaring

»Saa – sssj – jeg synes dog, jeg har set en Air militaire og nogle Concert-Etuder af ham.»

»Maaske De spiller selv, Hr. Hellum?» sagde Proprietæren næsten lidt forskrækket.

»Det er kun lidt paa Klaver. Jeg synger nogle Smaasange.»

»Naa, ja, hvad jeg sagde om Prøve, det skal De æt regn', for det kan jo vær' fejl. Men saa kommer De til at syng' en Sang for mig. Vi har Klaver herved i Dagligstuen.»

De tog hver sit Glas og gik over Entreen derned.

Paa en Stol derinde ved Bordet sad Jomfru Hyphoff, med et meget alvorligt, ligesom formanende Ansigt, og sov.

Hellum og Karl lo dæmpet; den sidste gjorde Mine til at ville vække hende.

»Aa, iad mig hellere,« sagde hans Fader, »det er hændt et Par Gange, at hun er falden af Stolen, naar hun saa'en pludselig er vaagnet, det gaaer vel Menesk'!»

Han gik hen og lagde roligt en Haand paa hendes Skulder: »Jomfru Hyphoff! De sover! De skuld' hellere gaa i Djer Seng.»

Det gav et stort Skudler i hende: »Aa, Gud, Hr. Proprietær – man sidder og falder i Tanker.»

»Ja – Nu kund' De ligesaa nær ha'e gaaet paa Gulvet iggen.»

»Nej, jeg sov saamænd ikke.« Hun tog meget ivrig fat paa sit Hækletoj.

Proprietæren saae ærgerlig til hende. »Vil De blive oppe, saa forlanger jeg bestemt, De skal sæt' Dem i Sofaen.»

»Men hvorfor dog, Hr. Proprietær?»

»For nu vil jeg at forstyrret.»

»Haa! – det er ogsaa de underligste Ting, han kan forlange!» mumlede hun, idet hun gik derhen.

»Naa, vil De saa gi'e vos lidt,« sagde Proprietæren til Hellum.

»Lad os faa »Claro soies,« sagde Karl.

Hans Opmærksomhed var noget delt under Sangen. Han var saa nysgerrig efter at see, hvad Virkning den vilde gjøre paa hans Fader. –

»En Gang til, lille De,« sagde Wintrup ganske sagte, da det første Vers var til Ende. Karl kunde ikke rigtig tyde Stemmeklangen, hvormed de Ord blev sagt.

Hellum sang det samme Vers. Da han standsede, bojede Proprietæ-